

Naar schatten graven in het boek Kronieken

We gaan schatten graven in het boek Kronieken. David schreef al in Psalm 119:162 "ik verblijd mij over uw woord, als iemand die rijke buit vindt".

Er zijn twee boeken in de Bijbel die de "Kronieken" heten, namelijk 1 Kronieken en 2 Kronieken.

Deze beide boeken vormden oorspronkelijk een eenheid met de boeken Ezra en Nehemia.

Nadat men deze boeken had "doorgeknipt" heeft men het begin van het boek Ezra namelijk hoofdstuk 1:1/3 geplakt aan het einde van 2 Kronieken waar zo ongeveer dezelfde woorden staan:

2 Zo zegt Kores, de koning van Perzie: alle koninkrijken der aarde heeft de Here, de God des hemels, mij gegeven en Hij heeft mij opgedragen Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, in Juda.

3 Wie nu onder u tot enig deel van zijn volk behoort, zijn God zij met hem, hij trekke op naar Jeruzalem, in Juda, en bouwe het huis van de Here, de God van Israël, dat is de God die in Jeruzalem woont.

In het oorspronkelijke Hebreeuwse oude testament heet het boek Kronieken dan ook "aliya" en dat betekent "hij trekke op" en dat was die hoopvolle boodschap van koning Kores dat de ballingen konden terugkeren naar hun land: Aliya = hij trekke op !

Men wilde de Kronieken niet laten eindigen met de wegvoeuring van het volk Israël in ballingschap, maar liever met de verheugende en hoopvolle boodschap van koning Kores aan de ballingen om na 70 jaar ballingschap terug te mogen keren naar het beloofde land.

De Kronieken zijn ongeveer 400 jaar voor de geboorte van Christus geschreven.

Het eerste boek Kronieken bevat een deel met negen hoofdstuk-

ken met geslachtsregisters waaruit we een aantal opmerkelijke dingen kunnen halen.

Allereerst de plaats van het getal zeven. Het getal zeven is een Goddelijk getal. Zeven kleuren van de regenboog; de zevenarmige kandelaar; de zeven dagen van de week, de brieven aan de zeven gemeenten en God rustte op de zevende dag.

Hoofdstuk 1:1 begint met Adam als eerste en wie goed telt, komt uit bij Henoch als de zevende, zoals dat ook staat in de brief van Judas vers 14.

Wie verder telt komt uit bij Abraham als 21^e (=3x7) als men tenminste Kenan, de zoon van Arpaksad, daarbij voegt. Die wordt namelijk niet in 1 Kronieken genoemd maar wel in Lucas 3:36.

Telt men door, dan komt men uit bij David als de 35^e (=5x7) vanaf Adam. In Mattheus 1:17 staat, dat van David tot Babylonische ballingschap 14 geslachten zijn en van de Babylonische

ballingschap tot Christus ook 14 geslachten.

Dat komt er op neer dat Jezus vanaf de kant van Maria, 35 + 2x14 = 63 geslachten vanaf Adam was (=9x7) en dat Jezus vanaf de kant van Jozef de 77^e (=11x7) was vanaf Adam. Het geslachtsregister van Jozef tot Adam staat in Lucas 3:23/38.

Hoewel de Vader van Jezus God Zelf was, stamden zowel Maria als ook Jozef uit het geslacht van David.

Nogmaals:

- Henoch de 7^e vanaf Adam
- Abraham de 21^e vanaf Adam
- David de 35^e vanaf Adam
- Jezus de 63^e vanaf Adam van de kant van Maria.
- Jezus de 77^e vanaf Adam van de kant van Jozef.

We gaan verder met schatgraven in de Kronieken. In 1 Kronieken 4:9/10 staat:

Jabes was de aanzienlijkste onder zijn broeders; zijn moeder had hem Jabes genoemd: want,

*zei zij, ik heb hem met smart ge-
baard.*

Met de naam Jabes wilde zijn moeder hem als "smartekind" bestempelen. Uit vrees, dat zijn leven in het teken van de smart zou staan, bad hij God voor smart bewaard te mogen worden:

Jabes nu riep de God van Israël aan met de woorden: Wil mij toch overvloedig zegenen en mijn gebied vergroten; laat uw hand met mij zijn; weer van mij het kwade, zodat mij geen smart treft! En God schonk wat hij had gevraagd.

En met God durfde hij het leven aan en in zijn geloof, dat God boven alles staat – ook boven de naam die hem was toegekend als smartekind - wordt hij niet beschaamd want: *God schonk wat hij had gevraagd.*

Als hij er niet om gebeden had, had hij ook niet ontvangen maar ook toen gold al. wat Jezus later zei in Mt. 7:7 Bidt en gij zult ontvangen!

We gaan verder met schatgraven in Kronieken en nu iets over de betrouwbaarheid van de bijbel. In 1 Kron. 4:23 staat:

Zij waren de pottenbakkers, bewoners van Netaïm en Gedéra, zij woonden daar bij den koning en stonden in zijn dienst.

Er zijn juist in dat gebied bij opgravingen stukken van kruiken gevonden, waarbij op de handvaten stond: ... voor de koning.

We gaan verder met schatgraven in de Kronieken. In 1 Kronieken 5:18/21 staat het volgende:

18 De zonen van Ruben, de Gadieten en de helft van de stam Manasse, zovelen er weerbaar waren; de mannen die schild en zwaard droegen, de boog span- den en geoefend waren in de strijd; waren sterk 44.760 man, die in het leger uittrokken.

19 Dezen voerden oorlog met de Hagrieten en met Jetur, Nafis en Nodab;

20 Zij werden in de strijd tegen hen geholpen, zodat de Hagrie-

ten met allen die bij hen waren, in hun handen vielen; want zij riepen in de strijd tot God en Hij liet Zich door hen verbidden, omdat zij op Hem hadden vertrouwd.

21 Zij voerden hun kudden weg: 50.000 kamelen, 250.000 schapen, 2000 ezels, benevens 100.000 mensen.

Dus die mannen die in vers 18 genoemd worden, vormden een dapper legertje van 44.760 man. Zij voerden oorlog tegen een veel grotere legermacht, genoemd in vers 19.

En toch wonnen zij de strijd en waarom ?? Vers 20b verhaalt dat zij in de strijd tot God riepen en Hij liet Zich door hen verbidden omdat zij op Hem hadden vertrouwd.

Wat een buit voerden zij mee! 100 kamelen is al een groot aantal om te zien maar zij voerden: 50.000 kamelen weg (denk je eens even in wat een hoeveelheid).

En dan nog een enorme hoeveelheid schapen namelijk 250.000 stuks en of dat nog niet genoeg was ook nog 2000 ezels benevens 100.000 mensen.

Laten we nog even stil staan bij deze aantallen: 50.000 kamelen, 250.000 schapen, 2000 ezels en 100.000 mensen als krijgsgevangenen.

Maar wat gebeurde er een aantal jaren later met deze stammen: Ruben, Gad en Manasse. Er staat in 1 Kronieken 5:25/26:

Maar toen zij ontrouw werden jegens de God hunner vaders en de goden van de volken des lands, die God voor hen had verdelgd, overspelig naliepen.

Wekte de God van Israël de geest op van Pul, de koning van Assur, namelijk de geest van Tillega Pilneser, de koning van Assur, en deze voerde hen weg. (in ballingschap).

Ze werden ontrouw, gingen de afgoden dienen en zij werden overspelig. Wat een tragedie!

En het was God, die de geest van Pul, de koning van Assur opwekte om tegen hen strijd te voeren en hij overwon hen en voerde hen in ballingschap.

Het was liefde van God dat Hij dat deed want Hij wederstaat de hoogmoedigen om hen te vernederen, zodat zij met een volkomen hart Hem weer zouden gaan dienen.

Nog een prachtig slotwoord uit 2 Kronieken 16:9 waar staat:

Want des Heren ogen gaan over de gehele aarde, om krachtig bij te staan hen wier hart volkomen naar Hem uitgaat.

Dat zulk een hart, dat volkomen naar Hem uitgaat, altijd in ons aanwezig mag zijn. Dan geldt voor ons ook de belofte dat Hij ons krachtig bij staat.